

til på styrelsesrådets 10. samling, hvorved nogle af kapacitetsundersøgelsens allervigtigste rekommendationer vedrørende en samarbejds cyklus for udvikling blev vedtaget. Vi har med særlig tilfredshed bemærket os beslutningen om at indføre programlægning for hvert enkelt land på grundlag af indikative planlægningstal for derved at sikre at den ydede hjælp helt tilpasses udviklingslandenes behov og prioriteter.

Vi håber, at det på længere sigt vil være muligt at lade alle bistandskilder inden for FN-systemet indgå som et fast led i programlægningen og at udviklingslandene ved udarbejdelsen af deres egne programmer vil have opmærksomheden henvendt på fordelene ved en nøje samordning af multilaterale og bilaterale bistandsprogrammer.

Vi kan godkende, at opstillingen af den første serie indikative planlægningstal baseres på den procentdel, som hvert enkelt land har fået af de samlede øremærkede midler under programmet i femårsperioden 1966-70. Jeg vil dog gerne understrege, at der i fremtiden bør tages særligt hensyn til de mindst udviklede udviklingslande. Danmark har altid hævdet, at medens programmet fortsat i princippet skulle omfatte alle lande, burde man i første række bistå de lande, der havde størst behov for hjælp, og at bistand under programmet til mere udviklede lande burde medføre den mindst mulige belastning på UNDPs budget.

Danmark føler sig overbevist om, at når der fremkommer bevis for, at UNDPs effektivitet er blevet forbedret, vil den finansielle støtte til programmet vokse støt i årenes løb, og vi har derfor ikke haft betænkelighed ved at godkende den endelige afskaffelse af princippet om, at programmet til enhver tid skal råde over midler til dækning af alle fremtidige udgifter i forbindelse med iværksatte projekter. Danmark har faktisk allerede taget konsekvenserne af denne beslutning. I de sidste par år er en del af Danmarks bidrag til UNDPs specialfond blevet udbetalt i form af statsforskrivninger. I 1971 vil imidlertid hele vort bidrag til programmet blive udbetalt i kontanter.

Jeg har ikke til hensigt at komme nærmere ind på indholdet af styrelsesrådets beslutning. Vi har på rådets tre samlinger i indeværende år redegjort for vort syn på

såvel spørgsmålet om landsprogrammering som på de organisatoriske spørgsmål. Vi ser denne enstemmige beslutning som et første, men meget vigtigt skridt i en fortløbende proces henimod større samordning inden for udviklingsarbejdet. Den af rådet truffene beslutning kræver et system, der er væsentligt forskelligt fra det hidtidige, og dermed energiske bestræbelser fra administratorens og hans medarbejders side for at gennemføre de vedtagne mål og foranstaltninger. For et par dage siden modtog vi administratorens beretning med forslag vedrørende UNDPs fremtidige organisation, metoder og almindelige forretningsgang. Beretningen studeres nu i København, og vi ser frem til drøftelsen af beretningen på styrelsesrådets samling i januar.

Der er adskillige sider af kapacitetsundersøgelsen, som styrelsesrådet endnu ikke har berørt, f. eks. spørgsmålet om at oprette et informationssystem, som alle FNs organisationer kan tilslutte sig.

Vi må også grundigt overveje spørgsmålet om follow-upinvesteringer. UNDPs hidtidige indsats med hensyn til follow-upinvesteringer har været ret skuffende. Efter vor opfattelse har UNDP en enestående mulighed for at lede og være ansvarlig for præinvesteringsarbejdet inden for FN-systemet. Nogle reformer vil dog nok være nødvendige for at tiltrække midler til follow-upinvesteringer fra alle i betragtning kommende finansieringskilder.

Der forestår således et stort arbejde med at omstille FNs udviklingssystem, således at det kan yde et væsentligt større og mere effektivt bidrag til udviklingslandenes egne bestræbelser på at forbedre deres økonomiske og sociale forhold. Vi synes imidlertid, at UNDP har gjort en god start, og vi er overbevist om, at såvel styrelsesrådet som administratoren og hans medarbejdere vil gøre deres yderste for at videreføre den dynamiske proces, som indledtes med den enstemmige beslutning, man nåede frem til på styrelsesrådets 10. samling. Vi er ligeledes overbevist om, at alle de multilaterale organer fuldt ud vil samarbejde om yderligere at forbedre effektiviteten af de multilaterale bistandsbestræbelser i overensstemmelse med ånden og bogstavet i beretningen fra rådets 10. samling